

Marineministeriet, og det bestyres udmærket, det giver et Overskud af 782 Kr. om Aaret, hvilket Beløb indgaar i Søkvæsthusfonden. Paa den anden Side paahviler der Søkvæsthusfonden en Række særlige Udgifter. Der er Pensioner til gamle Folk paa Christiansø 764 Kr., Fattighjælp 1,300 Kr., Alderdomsunderstøttelse 400 Kr.; saa er der to Livrenter fra 1848—49—50 140 Kr. Hvad angaar Begravelsesfonden, har den at udrede, naar de to endnu levende Interessenter ere døde, en Begravelseshjælp af 45 Kr. Det er lidt meget i den Anledning at have en Separatfond paa 38,000 Kr. Kort sagt, det hele er forældet og trænger til at afløses af en simplere og naturligere Ordning. Dette tilsigtes af dette Lovforslag.«

Angaaende Behandlingen paa Rigsdagen anføres følgende: I den af Folketingets Finansudvalg afgivne Betænkning berøres Forholdet med Hensyn til den saakaldte »Centralkomité« og de under denne henlagte Midler. Det oplyses, at Invalidefonden oprindelig stammer fra nogle efter Slaget paa Rheden 1801 privat indsamlede Midler, at de deraf fremgaaede forskellige Fonds dels sorterede under de militære Ministre, dels under »Centralkomitéen«, at man efter Trearskrigen søgte at faa indført en mere samlet Ordning, og at det endelig ved Lov 9. April 1851 lykkedes at faa Midlerne samlede under en fælles Bestyrelse paa 6 Medlemmer, hvoraf 2 skulde vælges af Centralkomitéen. Midlerne deltes derefter i to Fonds: en almindelig Fond, der først og fremmest var en almindelig Pensionsfond (og som derfor skulde have Tilskud af Statskassen, for saa vidt Midlerne ikke vare tilstrækkelige), men tillige skulde yde Invalideforsørgelse efter nærmere bestemte Regler, og en *overordentlig Invalidefond*, der udelukkende skulde yde ekstraordinære Invalideunderstøttelser (d. e. udover de af den almindelige Fond tilstaaede) til de fra Krig hidrørende Invalider og deres efterladte. Senere blev der ved Lovene Nr. 135 og 136 af 20. November 1876 foretaget en Deling *dels* af de til den almindelige Invalidefond henlagte Understøttelser, hvorefter Pensionerne direkte kom til at paahvile Statskassen, saaledes at det kun blev de egentlige Invalideforsørgelser, der skulde udredes af Invalidefonden, *dels* af de til den overordentlige Invalidefond henlagte Midler, saaledes at den endnu bestaaende Centralkomité fik udbetalt 323,400 Kr., medens Resten, 158,840 Kr., skulde administreres af den ved Lov Nr. 136 af 20. November 1876 om Invalideforsørgelse etablerede Invalidbestyrelse, bestaaende af 3 af Kongen udnævnte Medlemmer. »De til Centralkomitéen tilbagebetalte Midlers Forvaltning var dermed underdragen ethvert Tilsyn fra Finansministerens og Statsrevisionens Side.« Udvalget anser denne sidstnævnte Ordning for uheldig, og henviser i saa Henseende særlig til, at det af Centralkomitéens